

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 12 lutego 2021 r.

Pozycja 22

POSTANOWIENIE

z dnia 18 listopada 2020 r.

Sygn. akt Ts 66/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi K.R. w sprawie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy przywołanej w punkcie pierwszym w związku z § 5 rozporządzenia przywołanego w punkcie pierwszym z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 6 kwietnia 2020 r. (data nadania) K.R. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez adwokata ustanowionego pełnomocnikiem z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Postanowieniem Ministra Zdrowia z 9 sierpnia 2019 r. (znak: [...]; dalej: postanowienie Ministra Zdrowia) utrzymano w mocy postanowienie Wojewody z 10 marca 2016 r. (znak: [...]) nakładające na skarżącą grzywnę w wysokości 300 zł w celu przymuszenia do wykonania obowiązku stawienia się z małoletnim dzieckiem skarżącej na szczepienia ochronne.

Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 grudnia 2019 r. (sygn. akt [...]; dalej: wyrok NSA), wskazanym w skardze konstytucyjnej jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, oddalono skargę kasacyjną skarżącej, wniesioną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 20 września 2017 r. (sygn. akt [...]), oddalającego jej skargę na postanowienie Ministra Zdrowia. W wyroku NSA uznano za

bezzasadne zarzuty skargi kasacyjnej oraz wnioski skarżącej o wystąpienie przez NSA do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym.

Zdaniem skarżącej kwestionowane w skardze przepisy, stanowiąc podstawę ostatecznego orzeczenia wydanego w sprawie objętej wniesioną skargą, doprowadziły do naruszenia jej prawa do prywatności i decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji) w związku z naruszeniem konstytucyjnej zasady proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji) i dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Na etapie wstępnej kontroli Trybunał Konstytucyjny bada, czy skarga spełnia wymogi określone w tej ustawie oraz, czy nie jest oczywiście bezzasadna. Co do zasady, na tym etapie postępowania Trybunał nie bada natomiast skargi pod kątem pozostałych przesłanek niedopuszczalności orzekania.

2. Badana skarga konstytucyjna spełnia wymogi formalne określone w ustawie oraz nie jest oczywiście bezzasadna.

Skarga konstytucyjna została złożona przez adwokata, ustanowionego pełnomocnikiem z wyboru (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Skarżąca wyczerpała przysługującą jej drogę prawną, ponieważ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 grudnia 2019 r. (sygn. akt [...]) był ostatecznym orzeczeniem wydanym w sprawie objętej wniesioną skargą (art. 79 ust. 1 Konstytucji). Udokumentowana została data doręczenia tego orzeczenia (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK), od którego – jak oświadczył pełnomocnik skarżącej – nie wniesiono nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK).

Skarga przedstawia stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK) oraz argumenty uprawdopodobniające zarzut naruszenia – wskutek zastosowania kwestionowanych przepisów – konstytucyjnych wolności lub praw skarżącej (art. 53 ust. 1 pkt 1-3 u.o.t.p.TK).

3. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że badana skarga spełnia wymagania przewidziane w ustawie, jak też nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK. Dlatego na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK, skardze konstytucyjnej należało nadać dalszy bieg.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.